U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: O. S., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2016, č. j. OAM-947/ZA-ZA11-ZA18-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Az 64/2016 – 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení výše uvedeného usnesení, kterým Městský soud v Praze zamítl návrh na ustanovení právního zástupce.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Z obsahu předloženého spisu městského soudu vyplynulo, že stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost

k Nejvyššímu správnímu soudu, bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek 12. 1. 2017 (viz doručenka na č. l. 21 spisu městského soudu). Tento den je tedy dnem určujícím počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti.

[6] Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na čtvrtek 26. 1. 2017. Tento den byl tedy posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti (tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit).

[7] Z podacího razítka pošty (ve spisu Nejvyššího správního soudu č. l. 4) Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížnost byla podána až ve čtvrtek 2. 2. 2017, tj. sedm dní po zákonem stanovené lhůtě. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Z tohoto důvodu ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu